

Datum
2021-01-22Dnr/Beteckning
TSG 2020-9593Ert datum
2020-10-23Er beteckning
Fö2020/00954

Försvarsdepartementet

fo.remissvar@regeringskansliet.se

Förslag till EU:s cybersäkerhetsakt – kompletterande nationella bestämmelser om cybersäkerhetscertifiering (SOU 2020:58)

Sammanfattning

Transportstyrelsen tillstyrker i huvudsak förslaget till EU:s cybersäkerhetsakt – kompletterande nationella bestämmelser om cybersäkerhetscertifiering (SOU 2020:58) men har följande synpunkter.

Transportstyrelsens synpunkter

Av 5 § tredje stycket i lagförslaget framgår att den nationella myndigheten för cybersäkerhetscertifiering ska kunna begära biträde av Kronofogdemyndigheten för att få tillgång till en lokal för att kunna kontrollera handlingar, utrustning och verksamheten på plats. Av utredningen (s. 200 f.) framgår att detta sker genom myndighetens begäran om handräckning av Kronofogdemyndigheten. Vidare framgår att vid sådana situationer gäller bestämmelserna i utsköningsbalken om verkställighet av förpliktelser som inte avser betalningsskyldighet, avhysning eller avlägsnande. Utredningen har också framfört att rätten till tillträde till lokal av integritetsskäl inte bör gälla om lokalen utgör en bostad.

Transportstyrelsen anser att de omständigheter som nu nämnts bör komma till uttryck i bestämmelsen. Detsamma gäller för ställningstagandet om att rätten till tillträde till lokaler inte ska kunna omfatta bostäder. Detta kan åstadkommas exempelvis genom följande formulering av paragrafens tredje stycke:

Den nationella myndigheten för cybersäkerhetscertifiering får begära handräckning av Kronofogdemyndigheten för att utöva sina befogenheter enligt artikel 58.8 d i EU:s cybersäkerhetsakt. Vid handräckning gäller bestämmelserna i utsköningsbalken om verkställighet av förpliktelser som inte avser betalningsskyldighet, avhysning eller avlägsnande. Rätten till

tillträde till lokaler enligt artikel 58.8 d EU:s cybersäkerhetsakt omfattar inte bostäder.

Av 7 § i lagförslaget framgår i vilka fall av överträdelser som den nationella myndigheten för cybersäkerhetscertifiering har en skyldighet att ta ut sanktionsavgift. Sanktionsavgift ska bl.a. tas ut av den som lämnar oriktiga eller ofullständiga uppgifter i samband med en ansökan om cybersäkerhetscertifiering enligt artikel 56.7 i EU:s cybersäkerhetsakt. Av artikel 56.7 i cybersäkerhetsakten framgår bl.a. att den fysiska eller juridiska person som lämnar in sina IKT-produkter, IKT-tjänster eller IKT-processer för certifiering ska göra all information som krävs för att genomföra certifieringen tillgänglig för den nationella myndigheten för cybersäkerhetscertifiering.

Med nuvarande formulering kan det, beroende på hur bestämmelsen tolkas, upplevas som oklart huruvida ansvaret för överträdelserna och därmed sanktionsavgiften kan åläggas en enskild genom personligt ansvar i situationer då denne företräder en organisation eller ett företag dvs. huruvida organisationen/företaget som *ansöker* om certifiering eller den enskilde person som *företräder* organisationen/företaget är den som löper risk att drabbas av sanktionsavgift. I t.ex. EU:s allmänna dataskyddsförordning och lagen (2018:1174) om informationssäkerhet för samhällsviktiga och digitala tjänster är tillsynsmyndigheternas befogenheter att ta ut sanktionsavgift tydligt knutna till den ansvarsskyldighet som åvilar den personuppgiftsansvarige eller leverantören av samhällsviktiga tjänster, vilket medför att någon enskild person i organisationen inte kan bli personligt ansvarig för en överträdelse. Behovet av att förtydliga bestämmelsen så att det blir tydligt vem som kan bli föremål för sanktionsavgift bör övervägas – i synnerhet eftersom ansvaret är strikt och då sanktionsavgifter kan tas ut av såväl fysiska som juridiska personer.

Utredningen nämner att Försvarets materielverk behöver samverka med andra myndigheter. Vilka dessa myndigheter är och hur de påverkas av förslaget beskrivs inte och utredaren påpekar även svårigheten med en uttömmande konsekvensanalys. Transportstyrelsen vill således lyfta svårigheten i att överblicka eventuella konsekvenser för den egna myndigheten i och med en eventuell samverkan. Om Transportstyrelsen får utökade uppgifter kopplat till samverkan, i mer än ringa omfattning, blir det problematiskt för myndigheten att omhänderta dessa inom nuvarande budgetram.

Transportstyrelsen ser en risk i att verksamheter inte väljer att certifiera sig. Detta då det krävs resurser och adekvat kompetens, vilket företagen sannolikt inte väljer att investera i då det är frivilligt att certifiera sig.

Transportstyrelsen har tillsynsansvar enligt NIS-direktivet och säkerhetsskyddslagen. Certifierade produkter kan komma att nyttjas i verksamheter som lyder under Transportstyrelsens tillsynsansvar. Ett lämpligt och säkert informationsutbyte mellan Transportstyrelsen och Försvarets materielverk skulle möjliggöra ett bättre tillsynsunderlag.

I dagsläget är eventuella konsekvenser inte överblickbara eftersom någon europeisk cybersäkerhetsordning ännu inte har fastställts samt att certifieringen är frivillig.

Införandet av ramverket kan på sikt komma att påverka såväl företag som tillverkar eller levererar angivna produkter och tjänster som företag som använder sig av dessa. Alla ekonomiska aktörer inom försörjningskedjan kan påverkas, d.v.s. även verksamhetsutövare vilket kan medföra ökade kostnader för myndigheten.

Beslut i detta ärende har fattats av ställföreträdande generaldirektör Anita Johansson. I den slutliga handläggningen av ärendet deltog informationssäkerhetsansvarig Daniel Jönsson, den senare föredragande.

Anita Johansson
Ställföreträdande generaldirektör